

На които ясно личатъ  
На дружинки имената.

Щомъ пристигнатъ на мѣстото,  
Знамената си побиватъ,  
И далечъ тамъ отъ селото  
Сѣдатъ малко да почиватъ.

Слѣдъ почивка се захващатъ  
Игри разни на широко,  
Викове имъ гласовити  
Се разнасятъ на високо.

Скубятъ трѣви, разни билки,  
Късатъ китки и се кичатъ  
Пенерудки не пропуцатъ,  
Заморени слѣдъ тѣхъ тичатъ.

Посрѣдъ нѣсни, викъ свободенъ  
И умора никакъ нѣма.  
А въ игритѣ на свобода  
Дѣтска радостъ е голѣма.

Слѣдъ игритѣ до насита  
Нареждатъ се и запѣватъ,  
Трѣгватъ мирно и високо  
Знамената си развѣватъ.

Стефанъ Г. Кьосевъ.

